

cialment, l'Ordre APA/3605/2004, de 4 de novembre, per la qual s'estableixen mesures específiques de protecció contra la llengua blava.

Disposició final primera. *Habilitació normativa i títol competencial.*

Aquesta Ordre es dicta d'acord amb el que preveu l'article 149.1.16a de la Constitució, per la qual cosa s'atribueix a l'Estat la competència exclusiva en matèria de bases i coordinació general de la sanitat, a excepció de la regulació relativa als moviments amb països tercers, que es dicta d'acord amb el que preveu l'article 149.1.16a, primer incís, de la Constitució, per la qual cosa s'atribueix a l'Estat la competència exclusiva en matèria de sanitat exterior.

Disposició final segona. *Vigència de les mesures.*

Les mesures que disposa aquesta Ordre queden sense efecte a partir del 15 de desembre de 2004.

Disposició final tercera. *Entrada en vigor.*

La present Ordre entra en vigor el mateix dia de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Madrid, 24 de novembre de 2004.

ESPINOSA MANGANA

MINISTERI DE TREBALL I AFERS SOCIALS

20020 *ORDRE TAS/3862/2004, de 22 de novembre, per la qual es modifica l'Ordre TAS/2865/2003, de 13 d'octubre, per la qual es regula el conveni especial en el sistema de la Seguretat Social. («BOE» 285, de 26-11-2004.)*

L'Ordre TAS/2865/2003, de 13 d'octubre, sobre el conveni especial en el sistema de la Seguretat Social, regula en l'article 20 el conveni especial d'empresaris i treballadors subjectes a expedients de regulació d'ocupació que incloguin treballadors amb 55 anys d'edat o més.

Aquest article, que va entrar en vigor el 19 d'octubre de 2003, desplega i aplica el que estableix la disposició addicional trenta-unena de la Llei general de la Seguretat Social, sobre el règim jurídic del dit conveni especial, en l'apartat 2 de la qual s'imposa l'obligació de l'empresari respecte d'abonar, al seu càrrec exclusiu, les quotes d'aquest conveni, calculades sobre la mitjana de les bases de cotització del treballador en els últims sis mesos d'ocupació cotitzada i fins que aquest compleixi 61 anys d'edat.

L'Ordre de 13 d'octubre de 2003 no va preveure en l'article 20 l'increment automàtic per a cada exercici d'aquestes bases de cotització en aquesta modalitat de conveni especial en termes iguals als que estableix l'article 6 amb caràcter general, si bé regula en l'apartat 3 la possibilitat d'incrementar-les a càrrec del treballador a partir que aquest compleixi 61 anys d'edat.

Aquesta regulació ha provocat disfuncions per raó d'aquest tractament dispar entre l'etapa en què el treballador tingui menys de 61 anys i aquella en la qual ja hagi

completat aquesta edat, des que es va establir aquesta modalitat de conveni especial regulada en la disposició addicional trenta-unena de la Llei general de la Seguretat Social, que va entrar en vigor l'1 de gener de 2002.

Aquesta disparitat reguladora es pretén solucionar mitjançant la present Ordre, alhora que se solucionen també altres disfuncions quant al tipus d'interès aplicable en les quantitats que siguin objecte de reversió respecte de les quotes totalitzades per aquest conveni d'acord amb l'apartat 3 de la disposició addicional trenta-unena i en els termes de l'apartat 4 de l'article 20 de l'Ordre de 13 d'octubre de 2003, i es considera necessari, per raons de seguretat jurídica i l'estabilitat del tipus d'interès aplicable, que aquest sigui el de l'interès legal fixat anualment, per a cada exercici, en la respectiva llei de pressupostos generals de l'Estat.

Així mateix, és necessari completar la regulació de les diferents modalitats específiques de conveni especial per imposar, amb caràcter general i no només en els casos que expressament s'indiquen en el text vigent de l'Ordre de 13 d'octubre de 2003, la supletorietat del capítol I en totes les modalitats que regula el seu capítol II, i suprimir en la mesura que sigui possible les referències específiques com les dels apartats 3 dels articles 12 i 23 d'aquest.

Per tot el que s'ha exposat, aquest Ministeri, en ús de les atribucions que té conferides, ha disposat:

Article únic. *Modificació de l'article 20 i addició d'un nou article en l'Ordre TAS/2865/2003, de 13 d'octubre, per la qual es regula el conveni especial en el sistema de la Seguretat Social.*

U. S'afegeixen dos nous paràgrafs a l'apartat 3 de l'article 20, amb la redacció següent:

«Així mateix, la base de cotització aplicable en aquest conveni especial, respecte dels treballadors de menys de 61 anys d'edat, pot ser incrementada en cada exercici d'acord amb el que estableixen els apartats 2.2 a 2.5 de l'article 6 d'aquesta Ordre, quan, amb caràcter voluntari, ho sol·licitin l'empresari o el treballador afectats o tots dos.

A aquests efectes, les parts interessades han de subscriure una clàusula addicional al conveni per la qual es determini el responsable del pagament de l'increment de quotes resultant, sense necessitat de presentar un aval o una altra garantia ni de substituir per un tercer el responsable del pagament, i és aplicable a la suspensió i l'extinció d'aquesta clàusula el que estableix l'article 10 d'aquesta Ordre.»

Dos. Es modifica l'últim paràgraf de l'apartat 4 de l'article 20, que queda redactat en els termes següents:

«Aquestes regularitzacions meriten l'interès legal del diner vigent en la data en què es produeixi el fet causant del reintegrament, calculat des de la data de l'ingrés de la quantitat no consumida objecte de devolució fins a la proposta de pagament, però no donen dret a cobrar el cost dels avals o de les substitucions de l'empresa deutora i per al seu pagament la Tresoreria General pot acordar la retenció del pagament de la devolució en la quantia estrictament necessària per assegurar el cobrament del deute que el titular del dret a la devolució tingui amb la Seguretat Social, en els termes que regula l'article 54 del Reglament general de recaptació de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret 1415/2004, d'11 de juny, i sense perjudici de notificar, si s'escau, el crèdit per la devolució a la Unitat de Recaptació Executiva corresponent.»

Tres. S'hi afegeix un nou article 28 amb la redacció següent:

«Article 28. *Aplicació supletòria.*

En el que no prevegin els articles anteriors d'aquest capítol, s'ha d'aplicar el que disposa el capítol I d'aquesta Ordre.»

Quatre. Queden suprimits els apartats 3 dels articles 12 i 23 de l'Ordre TAS/2865/2003, de 13 d'octubre.

Disposició transitòria.

El que disposa aquesta Ordre és aplicable als convenis especials d'empresaris i treballadors subjectes a expedients de regulació d'ocupació subscrits des de l'1 de gener de 2002, data de la vigència de la disposició addicional trenta-unena de la Llei general de la Seguretat Social, afegida per l'article 7 de la Llei 35/2002, de 12 de juliol, de mesures per a l'establiment d'un sistema de jubilació gradual i flexible.

Disposició final.

La present Ordre entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Madrid, 22 de novembre de 2004.

CALDERA SÁNCHEZ-CAPITÁN

Excm. Sr. Secretari d'Estat de la Seguretat Social.

MINISTERI DE SANITAT I CONSUM

20024 REIAL DECRET 2198/2004, de 25 de novembre, pel qual es determinen els col·lectius als quals es dirigeixen les polítiques de cohesió als efectes del seu finançament pel Fons de cohesió sanitària durant l'exercici de 2004. («BOE» 285, de 26-11-2004.)

El Fons de cohesió sanitària va ser creat per la Llei 21/2001, de 27 de desembre, per la qual es regulen les mesures fiscals i administratives del nou sistema de finançament de les comunitats autònomes de règim comú i ciutats amb estatut d'autonomia, inicialment amb la finalitat de «garantir la igualtat d'accés als serveis d'assistència sanitària públics en tot el territori espanyol, i l'atenció a ciutadans desplaçats procedents de països de la Unió Europea o de països amb els quals Espanya tingui subscrits convenis d'assistència sanitària recíproca».

Posteriorment, la Llei 16/2003, de 28 de maig, de cohesió i qualitat del Sistema Nacional de Salut, amplia els seus objectius, ja que estableix que «el Ministeri de Sanitat i Consum, a través del Fons de cohesió sanitària i segons es determini per reglament, ha de dur a terme polítiques que assegurin la cohesió sanitària i la correcció de desigualtats. Aquestes polítiques s'han de desenvolupar mitjançant plans integrals de salut, que han de tenir en compte variables epidemiològiques i socials que suposin una necessitat de servei més gran, com ara patologies cròniques, morbimortalitat estandarditzada per edat, població infantil, població immigrant i altres de caràcter similar».

El Reial decret 1247/2002, de 3 de desembre, va regular la gestió del Fons pel que es refereix a la garantia de la igualtat d'accés als serveis d'assistència sanitària públics en tot el territori espanyol, i l'atenció a ciutadans desplaçats procedents de països de la Unió Europea o de

països amb els quals Espanya tingui subscrits convenis d'assistència sanitària recíproca.

D'altra banda, la Llei 61/2003, de 30 de desembre, de pressupostos generals de l'Estat per a l'any 2004, en la disposició addicional vint-i-setena, estableix que «addicionalment a les quantitats que amb càrrec al Fons de cohesió sanitària sigui necessari dotar per a l'atenció dels col·lectius que preveu l'article 2.1.2n del Reial decret 1247/2002, de 3 de desembre, es poden destinar fins a 10 milions d'euros per a polítiques de cohesió dirigides a altres col·lectius que es determinin per reglament». La quantitat de 10 milions d'euros està disponible, per tant, sempre que es determinin per reglament els col·lectius als quals es dirigeixen les polítiques de cohesió. Aquest Reial decret respon a la necessitat de desplegar la reglamentació esmentada i mentre no es desplegui per reglament un marc general de gestió del Fons de cohesió sanitària adaptat als nous fins que preveu la Llei 16/2003, de 28 de maig.

Les polítiques que s'assenyalen com a prioritàries són les relatives a la prevenció i el control del tabaquisme i la prevenció de la diabetis per les raons que es detallen a continuació.

Amb caràcter general, es pot destacar, d'una banda, que es tracta d'actuar sobre patologies cròniques que requereixen una necessitat més gran de serveis sanitaris, aspectes que han estat caracteritzats per la disposició addicional cinquena de la Llei 16/2003, de 28 de maig, de cohesió i qualitat del Sistema Nacional de Salut, com un dels àmbits per excel·lència de la política de cohesió sanitària. D'altra banda, s'ha de destacar l'efecte positiu que tenen sobre la cohesió del conjunt del sistema sanitari actuacions de prevenció de patologies prevalents impulsades de manera simultània en totes les comunitats autònomes pel fet de ser finançades pel Fons.

Així mateix, el tabaquisme presenta una taxa de prevalença del 34,5 per cent de la població més gran de 16 anys i està associat com a factor de risc amb malalties prevalents com ara la cardiopatia isquèmica i el càncer, que es troben entre les principals causes de morbimortalitat de la població. Amb la prevenció d'aquest factor s'actua, per tant, en àrees d'alta prioritat per al sistema sanitari.

Es necessari, doncs, desenvolupar actuacions de suport per a la deshabitació tabàquica i proporcionar el tractament als col·lectius que, per la seva alta prevalença o per l'efecte demostració que suposa en ells l'hàbit del tabac, es poden considerar objectius prioritaris, en concret, els professionals sanitaris i els educadors.

D'altra banda, la diabetis afecta el 5,6 per cent de la població més gran de 16 anys, però aquesta taxa s'eleva fins al 16,6 per cent quan es tracta de persones grans, entre les quals aquesta patologia és, a més, font d'un elevat nombre de malalties importants. La diabetis és causa de nombroses patologies relacionades amb afeccions del sistema circulatori (retina, membres inferiors, aparell renal, cor, etc.).

En conseqüència, atès que l'article 4.B).c) de la Llei 21/2001, de 27 de desembre, atribueix al Ministeri de Sanitat i Consum la gestió del Fons de cohesió sanitària i que la dotació addicional a què es refereix la disposició addicional vint-i-setena de la Llei 61/2003, de 30 de desembre, s'enquadra dins el Fons de cohesió sanitària, mitjançant aquest Reial decret es determinen els col·lectius als quals es dirigeixen les polítiques de cohesió que preveuen la Llei 16/2003, de 28 de maig, i la Llei 61/2003, de 30 de desembre, amb càrrec a la dotació pressupostària per a 2004, com també els criteris de distribució de recursos entre comunitats autònomes, en exercici de la competència conferida per l'article 12.2.a) de la Llei 6/1997, de 14